17/09/2022

Μητροπολίτης Βεροίας: Ας μιμηθούμε το παράδειγμα της Αγίας Σοφίας στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Η μνήμη της Αγίας Σοφίας και των τριών θυγατέρων αυτής, Πίστεως, Ελπίδος και Αγάπης εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας το διήμερο 16 και 17 Σεπτεμβρίου. Ανήμερα της εορτής το πρωί, ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Λουτρού. Ακόμη ο Σεβασμιώτατος τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του κατά σάρκα πατρός του Υπευθύνου της «Φιλοξενίας Δοβρά 2022» Αρχιμ.

Εφραίμ Παπαμανώλη, μακαριστού Ευαγγέλου Παπαμανώλη.

“Αυτό το πα-ράδειγμα της εορ-ταζο-μένης αγίας Σοφίας και των τριών θυγατέρων της, ας γίνει παρά-δειγ-μα και για μας, όχι μόνο για να μας διδάξει πως θα πρέπει να δια-παι-δαγωγούμε τα παι-διά μας αλλά και για το ποιες θα πρέπει να είναι οι φιλοδοξίες μας και οι επιθυμίες μας γι᾽ αυτά. Γιατί συχνά οι δικές μας λανθασμένες επιλογές και επι-διώ-ξεις αντί να ωφελούν βλάπτουν τα παιδιά μας και αντί να τα οδηγούν κοντά στον Θεό, τα απο--μακρύνουν από αυ-τον με κατα-στρο--φικές για τη ζωή τους συνέ-πει-ες που κάνουν και εμάς τους ίδιους δυστυ-χείς.”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου μετά τη Θεία Λειτουργία:

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του κατά την Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων: «Σοφίας της άνωθεν Χριστού, πλουσίως εμ-φο-ρούμεναι, της εκλε-κτης Σοφίας ... αι θυ-γα-τέρες αι τρεις κατήσχυ-ναν, τυραννούντων φρυ--αγ--μα».

Τιμά και γεραίρει σήμερα η αγία μας Εκκλη-σία τη μνήμη τεσσάρων αγί-ων, τριών θυγατέρων και της μητέρας τους, της αγίας Σοφίας. Τις τιμά, γιατί μπορεί να μην διέ-θεταν κοσμικούς τίτλους, διέθεταν όμως πίστη θερμή και ακρά-δαντη σε Εκείνον, τον Χριστό, ο οποίος είναι «το υπέρ παν όνομα» ενώ-πιον του οποίου καμ-πτει «παν γο-νυ επι-γείων και επουρα-νι-ων και καταχθονίων».

Κοντά στον Χριστό είχε οδη-γήσει από τη βρεφική τους ηλικία τα τρία παι-διά της η αγία Σο-φία, και κοντά στον Χριστό εύρισκε δύναμη και πα-ρη-γορία και στήριγμα, όταν έχασε το φυ--σικό στήριγμα της ζωής της και έμεινε χήρα σε νεαρή ηλικία με τρία ανήλικα παιδιά.

Κάθε μητέρα στη θέση της θα έκα-νε σχέδια και όνειρα για το μέλλον των παιδιών της. Θα ήθε-λε να δεί τις θυγατέρες της να μεγαλώ-νουν και να προοδεύ-ουν και να της χαρί-ζουν τη χαρά που δεν πρόλαβε να χαρεί. Όμως η αγία Σοφία δεν ενδιαφερόταν για τις χαάρες και τις απο-λαύ-σεις του κόσμου. Κρίνοντας τα πράγματα με τα μέτρα της σο-φίας του Θεού που είχε απο-κτήσει μέσω της πι-στε-ως και της αγάπης της στον Χριστό, είχε άλλες φιλο-δοξίες και άλλα όνειρα για τα τρία κορί-τσια της. Ήξερε πόσο επικίν-δυνοι είναι οι πει---ρασμοί του κόσμου και οι παγίδες του δια-βόλου και πόσο εύκολα μπορεί να πέσει ο άνθρωπος και πολύ περισ-σότερο τα νέα παιδιά σ᾽ αυτές.

Γι᾽ αυτό το μόνο που επιθυμούσε, το μόνο που επιζητούσε, το μόνο που ήθελε για τα τρία κορίτσια της είναι να μείνουν για πάντα πιστά στην αγάπη του Χριστού και να στηρίζουν την ελπίδα τους για το παρόν και το μέλλον τους σ᾽ Αυ-τον,

να έχουν δηλαδή στην ψυχή τους τις αρετές που δήλω-ναν τα ονό-μα-τα που έλαβαν, όταν βαπτί-σθη-καν, την πι-στη, την ελπίδα και την αγά-πη, τις τρεις αρετές που μένουν και συνο-δεύουν τον άνθρωπο με-χρι την αιώνιο ζωή, όπως γράφει ο από--στο-λος Παύλος στην προς Κο-ριν-θίους επιστολή του: «νυνί δε με-νει πι-στις, ελπίς, αγάπη, τα τρία ταύτα· μείζων δε τούτων η αγάπη».

Αυτές τις τρεις αρετές καλλιέρ-γησε στην ψυχή των τριών θυγατέ-ρων της η αγία Σοφία. Και αυτές ως γη αγαθή τις δέχθηκαν και απέδω-σαν «καρπόν εκατοντα-πλα--σίονα».

Και όταν βρε-θηκαν ενώ-πιον του Ρωμαίου δι-καστού που ζητούσε από την κάθε μία ξεχω-ριστά να αρ-νηθεί την πίστη της στον Χριστό για να απολαύσει όλα τα αγαθά της προσ-και-ρου ζω-ης που θα της χα-ριζε, αυτές έμειναν σταθερές στην πίστη και στην αγά-πη τους στον Χρ-ι-στο και προτί-μη-σαν να θυσιά-σουν τη ζωή τους με την ελπίδα των μελ-λόντων αγα-θων παρά να αρνηθούν την πίστη τους.

Πόση δύναμη χρειάζεται γι᾽ αυτό δεν είναι δύσκολο να το αντιλη-φθούμε, γιατί οι τρεις αγίες ήταν μικρά παιδιά, δώδεκα χρονών ήταν η μεγαλύτερη, και είχαν μπρο--στα τους τη ζωή, και ήταν ευ-κολο να παρασυρθούν από τις υπο-σχέσεις και δύσκολο να αντέξουν τη σκληρότητα του μαρ-τυρίου.

Και όμως το κα-τόρθωσαν με τη δύναμη της πίστεως στον Χριστό και με τις προ-σευχές της μητέρας τους, της αγίας Σοφίας, που με τη γενναιότητα, την οποία αντλούσε από την πίστη της, προέ-τρε-πε και ενεθάρρυνε τις τρεις θυγατέρες της στο μαρτύριο, χαρούμενη, γιατί ο σπόρος της πι-στεως και της αγάπης στον Χριστό που είχε σπείρει στις ψυχές τους είχε ριζώσει γερά.

Αυτό το πα-ράδειγμα της εορ-ταζο-μένης αγίας Σοφίας και των τριών θυγατέρων της, ας γίνει παρά-δειγ-μα και για μας, όχι μόνο για να μας διδάξει πως θα πρέπει να δια-παι-δαγωγούμε τα παι-διά μας αλλά και για το ποιες θα πρέπει να είναι οι φιλοδοξίες μας και οι επιθυμίες μας γι᾽ αυτά. Γιατί συχνά οι δικές μας λανθασμένες επιλογές και επι-διώ-ξεις αντί να ωφελούν βλα-πτουν τα παιδιά μας και αντί να τα οδηγούν κον-τα στον Θεό, τα απο--μακρύνουν από αυ-τον με κατα-στρο--φικές για τη ζωή τους συνέ-πει-ες που κάνουν και εμάς τους ίδιους δυστυ-χείς.

Ας μιμηθούμε, λοιπόν, το παράδειγμα της αγίας Σοφίας και ας καλλιεργήσουμε πρώτα εμείς και μετά τα παι-διά μας τις τρεις αυτές μεγάλες αρετές, την πι-στη, την αγάπη και ελπίδα στον Θεό, και αυτές θα μας δίνουν δύναμη για να αντιμετωπίζουμε όλες τις δυσκολίες και τις θλίψεις της ζωής μας, αλλά και θα μας στηρίζουν και θα μας παρηγορούν

ακόμη και όταν στερούμεθα προ-σφι-λη μας πρόσωπα. Γιατί όσοι έχουν πίστη στον Χριστό, έχουν και ελπίδα, έχουν και την ελπίδα ότι η ζωή του ανθρώπου δεν τελειώνει εδώ, αλλά συνεχίζεται στην αιώνια ζωή που έχει ετοιμάσει ο Θεός για όσους τον πιστεύουν και τον αγα-πούν.

Εκεί ευχόμεθα και προσευχόμε-θα, ιδιαιτέρως σήμερα, τελώντας το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του αειμνήστου αδελφού μας Ευαγγέλου, να τον αναπαύσει ο Θεός και να χαρίσει και σε εκείνον τα αγαθά της αιωνίου ζωής, αλλά και να παρηγορήσει και να στη-ρίξει τους οικείους του, που θλι-βονται, όπως είναι φυσικό, για τη στε-ρηση του προσφιλούς τους συ-ζύγου, πατέρα και συγγενούς.

Είθε η μνήμη του να είναι αιωνία και να είναι κοντά στον Θεό. Αμήν.

Πανηγυρικός Εσπερινός

Την παραμονή της εορτής το εσπέρας, ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των κατασκηνώσεων της Γ.Ε.Χ.Α. στο Κουστοχώρι.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου κατά τον Εσπερινό

«Παρθένοι νεάνιδες, φύσεως νόμω συνδούμεναι, και σαφώς κρα-τυνό-μεναι, αγάπη του κτίσαν-τος, νυμφώνα κατώκησαν νοητόν αγαλλόμεναι».

Μία αγία τετράδα εορτάζει η Εκκλησία μας και αυτήν τιμήσαμε και εμείς με την ακολουθία του Εσπερινού. Μία αγία μητέρα, την αγία Σοφία, και τις τρεις μάρτυρες θυγατέρες της, την Πίστη, την Ελπίδα και την Αγάπη, που έζησαν και μαρτύρησαν τον 2ο μετά Χρι-στον αιώνα, σε μία εποχή διωγμών για τους χριστιανούς, σε μία εποχή πολύ δύσκολη και πολύ σκληρή για μία μητέρα, χήρα, που είχε να μεγαλώσει τρία μικρά κορίτσια.

Και εάν σήμερα είναι δύσκολη μία τέτοια κατάσταση, όλοι μπορούμε να κατανοήσουμε πόσο πιο δύσκο-λο θα ήταν εκείνη την εποχή για την αγία Σοφία να κρατήσει την οικο-γένειά της, να μεγαλώσει τις τρεις θυγατέρες της και μάλιστα να τις αναθρέψει με τη χριστιανική πίστη. Και αυτό είναι κάτι το οποίο ίσως δεν σκεφτόμαστε και δεν συνειδητοποιούμε ακόμη και όταν εορτάζουμε και τιμούμε τις μνήμες των αγίων μας. Τους τιμούμε για τη θυσία της ζωής χάριν της αγά-πης στον Χριστό, που είναι ασφα-λως κάτι πολύ μεγάλο και πολύ σημαντικό, δεν σκεφτόμαστε όμως πόσες δυσκολίες αντιμετώπισαν και πόσα εμπόδια χρειάσθηκε να υπερνικήσουν για να μπορέσουν οι άγιοι μάρτυρες να σταθούν όρθιοι και όρθιες ενώπιον των διωκτών τους, όρθιοι και όρθιες ενώπιον των ηγεμόνων και των αυτοκρα-τόρων και να ομολογήσουν θαρ-ρα-λέα το όνομα του Χριστού.

Θα πρέπει όμως να το σκεφτό-μα-στε, διότι η σκέψη αυτή θα εμπνέει και τη δική μας ζωή και θα μας ενισχύει και στον δικό μας αγώνα και ως άτομα αλλά και μέσα στην οικογένεια. Γιατί πολλές φορές θαυμάζουμε τους αγίους μάρτυρες, επαινού-με την αποφασιστικότητα και την τόλμη τους, αλλά κάνουμε το λάθος να καταλήγουμε λέγο-ντας ότι ο Θεός δεν ζητά από εμάς να μαρτυρήσουμε για την πίστη μας, άρα δεν έχουμε να μιμηθούμε κάτι από τη ζωή των αγίων μας. Και διεκτραγωδούμε τις δυσκολίες της εποχής μας κατά την οποία επλεόνασε η αμαρτία, ώστε να δυσκολευόμαστε να διατηρήσουμε τη συνοχή της οικογενείας μας και να διαπαιδαγωγήσουμε τα παιδιά μας σύμφωνα με την πίστη και το Ευαγγέλιο του Χριστού μέσα στον κόσμο που ζούμε με τις τόσες προ-κλήσεις και τόσους πειρασμούς.

Κι όμως ακριβώς στο σημείο αυτό μπορούμε να μιμηθούμε τους αγίους μας.

Αν σκεφθούμε τι ήταν αυτό που έδωσε τη δύναμη στην αγία Σοφία, που εορτάζουμε και τιμούμε, να κρατήσει την οικογένεια της ενω-μένη, να διαπαιδαγωγήσει τις τρεις θυγατέρες της, την Πίστη, την Ελπίδα και την Αγάπη, με τις αξίες της πίστεως και της ευσεβείας, ώστε να μην παρασυρθούν από τις προκλήσεις της

αμαρτίας και τις υποσχέσεις του ηγεμόνος, ώστε να μην υπολογίσουν τον πόνο και την οδύνη των βασανιστηρίων, ώστε να μην φοβηθούν ενώπιον του δημίου, αλλά με χαρά να θελήσουν να προσφέρουν τη ζωή τους στον Χριστό και να μην χωρισθούν η μία από την άλλη, παρά να μείνουν ενω-μένες και μεταξύ τους και με τον Χριστό, δεν θα δυσκολευθούμε να βρούμε την απάντηση.

Αυτό που ένωνε αυτή την αγία οικογένεια, τη μητέρα, αγία Σοφία, και τις τρεις θυγατέρες της, τα τρία μικρά κορίτσια, τις τρεις νεαρές μαρ-τυρες, ήταν ο Χριστός. Στον Χριστό πίστευε η αγία Σοφία και στην πίστη του καθοδήγησε και τις θυγατέρες της. Στον Χριστό πι-στευε και τα δικά του λόγια δίδαξε και στις αγίες θυγατέρες της, την Πίστη, την Ελπίδα και την Αγάπη, ότι δηλαδή τίποτε δεν ωφελεί τον άνθρωπο, εάν κερδίσει τον κόσμον όλον και ζημιωθεί την ψυχή του, γιατί η ψυχή του κάθε ανθρώπου είναι ο,τι πιο πολύτιμο έχει και ότι πιο πολύτιμο υπάρχει στον κόσμο.

Και δεν το δίδαξε μόνο η αγία Σο-φία στις θυγατέρες της με τον λόγο της, αλλά το δίδαξε και με τη ζωή της. Γι᾽ αυτό και οι θυγατέρες της την ακολούθησαν στην πίστη, και έτσι είχαν τον Χριστό ανάμεσά τους. Η αγάπη του ήταν ο συνδε-τικός τους κρίκος. **Η αγάπη του ήταν η δύναμή τους.** Η αγάπη του ήταν η λύση στα προβλήματά τους. Η αγάπη του ήταν αυτή που τις ένωσε και στη ζωή και στον θάνα-το, γιατί και για τις τέσσερις ίσχυε ο λόγος του πρωτοκορυφαίου απο-στόλου Παύλου, «εμοί το ζην Χρι-στος, και το αποθανείν κέρδος». Και με αυτή την πίστη άντεξαν και οι τρεις νεαρές κοπέλες το μαρτύ-ριο, αλλά και η μητέρα τους, η αγία Σοφία, να βλέπει τα παιδιά της να βασανίζονται και να προσφέρουν τη ζωή τους για χάρη του Χριστού.

Καθώς, λοιπόν, τις τιμούμε και εμείς από απόψε, ας διδαχθούμε από το παράδειγμά τους και ας προσπαθήσουμε να το εφαρμό-σου-με στη ζωή μας και στην οικογέ-νειά μας, ώστε να μην διερωτώ-μεθα γιατί στις ημέρες μας οι οικο-γένειες διαλύονται, γιατί τα παιδιά παίρνουν διαφορετικούς και κάπο-τε και επικίνδυνους δρόμους.

Την απάντηση μας την δίνουν οι εορταζόμενες αγίες Σοφία, Πίστη, Ελπίδα και Αγάπη. Αν βάλλουμε τον Χριστό στη ζωή μας, στην οικο-γένειά μας, αν ζούμε με τον Χριστό, τότε ο Χριστός θα μας ενώνει και θα μας στηρίζει και στα εύκολα και στα δύσκολα, και θα ζούμε και εμείς ενωμένοι και μαζί του αλλά και με τους ανθρώπους, αγωνιζό-μενοι με τη βοήθεια και τη χάρη του να κερδίσουμε τη σωτηρία μας.

Περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ